

Z Á R S Z Ó

Nyári Egyetemünk megnyitásakor azt említettük, hogy az az intézmény, amelyik időről-időre nem ujitja meg önmagát, egyre nehezebb probléma elé kerül. Szándékunkat tehát már akkor is világosan megfogalmaztuk: rendezvényünkkel és az ezen elhangzott előadások elméleti problémafelvetésével indítást kívánunk adni a közművelődés közvetlen irányítóinak ahhoz, hogy megfelelő helyzetelemzés után korszerű programokat tudjanak készíteni. A kérdés tehát most az, hogy ezen törekvésünk milyen mértékben sikerült.

Őszintén örülnénk, ha hallgatóink számára tudtunk volna annyi és oly mélységű élményt nyújtani - előadások, szabadtéri játékok, tárlatok, zenei rendezvények, konzultációk -, amelyek Önöknek elégséges segítséget adott ahhoz, hogy eddigi tevékenységüket újraértékeljék, új elhatározásokhoz jussanak és megfelelő attitűdök jöjjenek létre. Az Önökkel folytatott beszélgetések arra engednek következtetni, hogy programjaink többsége találkozott hallgatóink tetszésével. Előadók által felvetett gondolatok pedig szinte minden résztvevőben pozitív módon rezonáltak. Ezen utóbbitól elsősorban az óráközi szünetekben és a szabadidőben

folytatott beszélgetések alkalmával győződhattünk meg. A konzultációk során pedig többen elmondták, hogy az egyes előadók által exponált kérdés-körök hogyan jelentkeznek munkaterületükön. Ezen kívül majdnem minden alkalommal azt is elmondták, hogy a hallott előadások után mit látnak másképpen, vagy éppen egy-egy probléma megoldásához milyen megközelítési módszert, kulcsot kaptak az előadóktól.

Tóth Dezső elvtárs nyitó előadásával tulajdonképpen megkezdődött a munkásművelődés elméleti alapkérdéseinek vizsgálata. Tanulságos volt ugyanezen előadásban a közművelődés és a munkásművelődés összefüggésének vizsgálata, majd a munkásművelődés tartalmi és terjedelmi kérdéseinek taglalása.

A munkásosztály társadalmi helyzete és szerepének mai jellemzői című előadások olyan belső strukturális és tartalmi változásokat mutattak be, amelyek segítségével könnyebben tudjuk megközelíteni a konkrét munkásművelődés problémáit.

A munkásműveltség vizsgálatával foglalkozó előadások a téma tartalmi összetevőire mutattak rá /ismeretek, képesség, világnézet, erkölcsi értékek, esztétikum stb./, majd a műveltség és a termelés, a politika kulturáltsága, a termelés kulturáltsága, a művelődés anyagi és társadalmi ösztönzésének kérdéseit vizsgálták. A munkásosztály műveltségi

szokásairól szóló előadás az adott termelési és társadalmi viszonyok között ható immanens törvények felismerni tudására hívta fel a figyelmet.

A munkásosztály magatartásában megnyilvánuló műveltség témakörben arra keresett választ az előadó, hogy hogyan dolgozzunk, hogyan művelődjünk, hogyan alakuljanak emberi kapcsolataink és hogyan szórakozzunk.

A munkások szabadidejének hasznos eltöltéséhez sokféle lehetőséget kell kínálni, az emberek döntéseihez jó előkészítésre van szükség, s mindennek jó végzése a közművelőkre vár, hangoztatta az előadó.

A munkások ábrázolásáról szóló előadások színesen mutatták be az egyes művészeti területek alkotásait. Hallgatóink számos ötletet, gondolatot kaptak művészeti témájú rendezvények megszervezéséhez.

Nyári Egyetemünk befejezésekor, amikor most áttekintjük az előadások tartalmát a munkásosztály fogalmától a munkásábrázolásig, megállapíthatjuk, hogy összességében teljesíteni tudtuk vállalt feladatunkat.

Annak is őszintén örülnénk, ha példázni tudtuk volna a művelődés azon formáját, amelyben a sokrétű kulturélmény

egyben a fizikai és lelki pihenést szolgálta. A közművelő
tevékenységnek általában is segítenie kell az emberi sze-
mélyiség kiegyensúlyozottabbá válását.

Az is világossá vált, hogy a kulturértékek terjeszté-
sével egyidőben biztosítani kell az emberekben a pihentségi
érzését.

Nyári Egyetemünk legnagyobb tanulsága mégis az legyen,
hogy az apró, mindennapi közművelődési feladatok végzése
közben ne feledkezzünk meg a végső célról: minden erőnkkel
segítsük az egyes ember önkibontakoztatását, és önmegvaló-
sítását. Arra kell törekednünk - eszközeink segítségével -,
hogy az emberek én-képe mindinkább közelítsen valóságos ön-
magukhoz, és a közművelődés rendszerével mindig olyan moti-
vumokat biztosítsunk számukra, amelyek állandósítják az ön-
megújítás feszültségét.

Mindig tudtuk, hogy a népművelői tevékenységhez elhiva-
tottság, más emberek átformálására kész állhatatos emberi
magatartásra van szükség. Most azt is meg kell tanulni, hogy
a közművelődési tevékenységben nem elég a spontán jó szándék,
a tudatos szabályozni tudást kell megtanulni.

Valamennyiüknek kívánunk sok erőt, elszántságot a napi
küzdelmekhez. Munkájukban találják meg boldogulásukat is.

